

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře

16. ročník

duben 2023, 1. číslo

občasník farnosti Loučka

SLOVO OTCE JANA

Milí farníci, jsme na konci postního období a na začátku Velikonoc. O čem jsou Velikonoce? O příběhu zmrtvýchvstání. Ježíš nesl kříž, těžký kříž, nesl ho za nás a tím křížem nám vydobyl svobodu, pokoj a ... ztracený ráj. Je to už nějaký ten čas, co jsem i já na sebe vzal těžký kříž s názvem „Nová fara“. A tak, jako jsou v pašijích různé postavy (kladné i záporné), tak je to i v tomto příběhu. Jsou tu Veroniky, Šimonové a Janové, kteří mi pomáhají ten kříž nadlehčovat, jsou tu Piláti, kteří mají ke mně i trochu sympatie a snahy mi pomoci, ale možná jiní lidé, možná strach nebo malá odvaha je nakonec donutí nepomocť mi. Jsou tu farizeové, kteří jedno říkají a druhé konají, zákoníci, kteří překrucují pravdu, jsou tady lidé slabí, kteří se mi bojí pomáhat nadlehčovat tíhu kříže, protože by možná ztratili přízeň blízkých přátel nebo rodiny... Je to příběh podobný tomu před 2000 lety. A každý si asi dovede odvodit, kde v tomto příběhu stojí a jakou postavu hraje...

Každý z nás píše svým životem nějaký příběh. Ať ten tvůj za to stojí... Přeji Vám krásné prožití Velikonoc, radost z toho, co děláte a jaký příběh píšete a hodně pokoje z toho, že Bohu za to stojím, aby tady přišel a za mě trpěl.

o. Jan

MEČ PRO NAŠI FARNOST

„Nepřišel jsem přinést pokoj, ale meč...“ říká Ježíš, „... a postavít dceru proti otci a otce proti dceři, nevěstu proti tchyni a tchyni proti nevěstě“ (Srov. Mt 10,34-35).

Tato slova pronesl Ježíš před 2000 lety a ta samá slova říkám i já dnes: „Nepřišel jsem přinést pokoj, ale meč.“ Jaký je to meč? Co je na tom meči vyryto? Když se podíváš, v lesku slunce uvidíš 3 slova: KLUB PŘÁTEL FARY (KPF). Tento meč rozděluje a ukazuje, na jaké je kdo straně, co se týče nové fary. Tento meč rozděluje, ale zároveň i sjednocuje...

Kdo jsou ti, co vstoupili do KPF? Pro mne to jsou ti, kterým můžu HNED věřit. Ti, o kterých můžu říct, že mají v sobě odvahu, víru a lásku – ke komu? No ke mně. Jedna dobrá duše se až rozplakala, když jsem jí říkal o KPF. A rozplakala se proto, že nemá na to, aby mi pomohla jako členka – prostě si to teď nemůže dovolit... A já ji teď říkám (když to čte): „To mi stačí. Já cítím tvou podporu a moc si jí vážím... Kdyby byl každý takový jako ty... Pro mě jsi už v KPF neviditelně zapsána.“

KPF – skupina 64 lidí (jen 7 z Loučky: 4 jsou členy jedné rodiny a 3 ostatní), tito jsou pro mne obrovská opora v těžkostech a hluchých chvílích... A vidíte, že moje opora je v drtivé převaze jinde než v Loučce – místě, pro které to všechno dělám...

Jsou i jiné skupiny v naší farnosti:

- ti, kteří mají strach (a já je i celkem chápu),
- dále ti, kteří mají malou víru,
- ti, kteří pořád kalkulují, vyčkávají, přešlapují a čekají, čekají a čekají – na co? Možná na to, když bude na účtu 3 a půl milionu nebo na to, když začneme stavět – a pak se přidají (aby se neřeklo).

A já to zopakuji: „Ta 1. skupina má ke mně lásku, ostatní ji možná mají taky, ale já ji NECÍTÍM, možná mají i odvahu, ale já ji NEVIDÍM, možná se i nějak snaží, ale mne to vůbec NEPOVZBUDÍ. Toto je pro mne KPF – meč, který mi ukazuje, jak se věci mají...“

Kdosi mi jednou řekl: „... ale jsou i tací, co se nechtějí nikde vázat, zapsat, ukazovat – ale mají tě rádi a jistě přispívají.“ Tomu věřím a trochu to i tuším, ale musím říct, že oni pro mě NEJSOU OPOROU. A ti z KPF jsou. A já jim za to ze srdce děkuji. Všem do jednoho.

o. Jan

ZPRÁVA O SOUČASNÉM STAVU STŘECHY NAŠEHO FARNÍHO KOSTELA „DOBŘÉHO PASTÝŘE“ V LOUČCE

Na našem kostele jsem pozoroval poruchy a praskliny na fasádě. Informoval jsem otce Jana a s jeho souhlasem jsem zajistil odbornou prohlídku vazby střechy a také krytiny.

S výsledkem průzkumu jsem seznámil otce Jana i farní radu a sdělil tuto novou skutečnost stavu střechy našeho farního kostela: Bylo zjištěno, že na několika místech dochází k pravidelnému průsaku střechy a na četných místech je dřevěná konstrukce napadena houbovým škůdcem. Byl doporučen, a již také objednan, mykologický průzkum, aby se zjistilo, o jaký druh houby se jedná. Byli jsme také upozorněni na skutečnost dřívějšího výskytu houby „dřevomorky“.

Dále jsme zjistili posun ve vazbě krovu, proto jsem oslovil statika a požádal jej o statický posudek s výpočty zatížení střechy. Již dnes máme k tomu stanovisko, že střecha je konstruována pouze pro lehkou krytinu. Momentálně je střecha pokryta eternitovou krytinou, která je podle těchto odborných firem nefunkční (vyžilá) a je nutná obměna.

Ve spolupráci s panem Ing. Kolmačkou, který pro nás již zhotovil projekt opravy podlahy a odvětrání kostela, připravujeme veškeré materiály pro zahájení projektové dokumentace a následná jednání jak s památkovou péčí, tak stavebním úřadem na všechna potřebná povolení k započítí obnovy střechy.

Tyto nutné kroky pro obnovu střechy rada farnosti již jednohlasně odsouhlasila.

Cena obnovy střechy bude známa až na základě projektové dokumentace, rozpočtu a všech vyjádření úřadů k této opravě.

Pokusíme se získat co největší podporu z dotačních titulů. Jako příklad bych uvedl akce obnovy u jiných kostelů v našem děkanátu, kde se již takové obnovy provádí a většinou se uskutečňují v několika etapách. Zpravidla jsou podporovány dotačními tituly Zlínského kraje i ministerstva kultury a tyto se pohybují okolo 50 až 60 % skutečných nákladů.

Chtěl bych Vás i touto cestou poprosit o modlitby za duchovní vedení při všech krocích přípravy a samotné obnově celého díla. Děkuji.

Josef Kundrát, technický administrátor děkanátu VM

NAŠE ROLE PŘI NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBĚ

Jak jste si mohli všimnout, otec Jan při nedělní mši svaté po kázání osvětluje bohoslužbu a vysvětluje jednotlivé její části. Mše je slavnost, je to pokrm naší duše. V tomto čísle Oveček si připomeneme tři témata:

1. Jak na nudu v kostele

Mše je vzácný poklad, je to také i veliké „drama“ před Bohem i lidmi. Musíme o ní důsledně přemýšlet. Uvažovat o tom, co říkáme a děláme. Aby se z nás nestal naprázdno meloucí kolovrátek slov a gest. Bohoslužbu máme prožívat také srdcem, je to totiž slavnost lásky, setkání se živým Kristem. Z každé mše svaté si zkusme vzít jednu jedinou myšlenku a tu si vzít s sebou domů k přemýšlení.

2. Lidé kolem oltáře

Všichni pokřtění jsou lid Boží a mají tedy právo vědomě a činně se podílet na konání bohoslužby. Do kostela máme přicházet včas, nejlépe pár chvil před začátkem mše, abychom se dobře naladili a zkoncentrovali. Snažíme se, aby mše byla živá a radostná. Nestydíme se zpívat. Chodíme ke svatému přijímání, abychom se posilnili chlebem lásky - eucharistií. Aktivní účastí se z nás všech tvoří jednotná rodina dětí Božích, která má jedno srdce a jednu duši.

3. Proč v neděli do kostela

Do kostela chodíme proto, abychom se učili, jak žít venku jako správní křesťané. Učíme se být laskaví, trpěliví, pokojní. Nevnímejme nedělní mši jako povinnost, ale jako obrovský dar! Buďme vděční, že máme možnost být na nedělní mši, že ji máme kde slavit a že máme kněze, se kterým ji můžeme slavit. Mše je naší tankovací stanicí, kde čerpáme energii a milost, abychom ze síly Ducha Kristova zvládli zákruty života venku. Nelze nikoho nutit, aby se dal zahrnout láskou a lásku oplácel. Bohoslužba není jen to, že my sloužíme Bohu, ale především to, že Bůh slouží nám.

Veronika Stodůlková

POBOŽNOST PĚTI PRVNÍCH SOBOT – ŘEŠENÍ PRO MÍR

Každou 1. sobotu v měsíci je v Brankách slavena mše sv. ke cti Panny Marie. Plníme tak přání Pána Ježíše, abychom odčiňovali urážky, kterými se lidé prohřešují proti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Proč v Brankách? Protože tu máme kostel zasvěcený Panně Marii. A na tyto mše zvu i tebe, co to teď čteš. Neříkej: „Já se tam nemám jak dostat.“, protože já ti otevřeně říkám: „Zabezpečím ti bezplatný dovoz a odvoz.“ Neříkej: „Já nechci nikoho obtěžovat“, protože já ti jasně říkám: „Neobtěžuješ mě tím, ale uděláš mi velkou radost, když přijdeš – mně, také Pánu Ježíši (protože si to přeje) a Panně Marii (protože tím bude poctěna).“

Jak vznikla pobožnost pěti prvních sobot? V roce 1917 Panna Maria ve Fatimě dala lidstvu řešení pro mír ve válkou zmítaném světě. První polovina tohoto řešení je, „ať papež zasvětil Rusko Panně Marii“ (!!! a to byl rok 1917 !!!) a druhá polovina je, „aby lidé vykonali smírnou pobožnost za hříchy spáchané vůči Neposkvrněnému Srdci Panny Marie o první sobotě po pěti po sobě jdoucích měsících. Panna Maria řekla: „Slibuji být nápomocná ve chvíli smrti všem těm, kteří vykonají 4 věci:

- **Svatá zpověď** – může být vykonaná v rozmezí 8 dní před 1. sobotou
- **Svaté přijímání** – má být na 1. sobotu
- **Svatý růženec** – má se odříkat 5 desátek
- **Rozjímání** – 15 min. o kterémkoli tajemství růžence (máme u toho myslet na Pannu Marii)

Je dobré vzbudit si u toho smírný úmysl:

1. sobota: za rouhání vůči **Neposkvrněnému Početí** Panny Marie
2. sobota: za rouhání vůči **Panenství** Panny Marie
3. sobota: za rouhání vůči **Mateřství** Panny Marie (Božskému i duchovnímu)
4. sobota: za urážky a zneuctění Panny Marie **v jejích obrazech**
5. sobota: za **lhostejnost, rouhání, pohrdání a nenávisť k Panně Marii**

o. Jan

FARNÍ ODPOLEDNE

Nedělní odpoledne 12. února 2023 patřilo nově vzniklé akci s názvem *Farní odpoledne*. Farní rada došla k názoru, že je potřeba uspořádat takovou akci, kde by se měly možnost pobavit všechny věkové skupiny a strávit tak společně příjemný čas. Podle ohlasů přítomných se akce podařila. Při přichystaném pohoštění jsme měli možnost vyslechnout vystoupení Sboru sv. Huberta, části uskupení Czech Ensemble Baroque, k výborné náladě přispěla i cimbálovka a pan harmonikář Foltýn z Branek. Pro děti zde byl vytvořen hrací koutek, kde maminky vymýšlely aktivity pro přítomné děti (a že jich nebylo málo). Početná tombola rovněž obohatila spokojenost z celého odpoledne. Určitě si každý nějakou maličkost odnášel domů.

Chtěla bych za farní radu moc poděkovat všem, kdo se nějakým způsobem na zdárném odpoledni podíleli: maminkám, které vytvořily pohodu dětem a vyrobily jednohubky, hodným farnicím, které napekly dobroty do „bufetu“, všem, kteří přispěli finančně či nějakou cenou do tomboly, farníkům, kteří nám pomáhali v baru a v šatně, ale i těm, kteří se za úspěch akce modlili.

Moc si vaší pomoci vážím, protože vím, že to není samozřejmost. Za sebe bych chtěla poděkovat členům farní rady za to, jak se spojili, a každý přispěl nějakým nápadem a pomocí při akci samé.

Farní odpolední vyneslo 34 292,- Kč a prodej obrazů 2 260,- Kč. Celá tato částka je přesunuta na účet na rekonstrukci fary v Loučce.

Dny plné sluníčka a požehnané Velikonoce.

Jarka Čajanová

FARNÍ ODPOLEDNE

Každá neděle nám zajisté skýtá spoustu příležitostí, jak ji prožít. Neděle 12. února letošního roku nás plakátkem zvala na Farní odpoledne do sálu hostince Na Rozcestí v Kunovicích. Po vstupu do sálu jsem konstatovala, že stoly jsou už téměř plně obsazeny, ale přece se místečko k sezení ještě našlo. Živá atmosféra dosvědčovala, že snad každý má svému protějšku u stolu co povědět a i zpětně to funguje stejně. Ta míhající se drobtina - a že těch dětiček bylo - nám starším dodávala energii a mnohdy nám svým počínáním vykouznila i úsměvy na tvářích.

Odpoledne krásně a mile zpestřilo vystoupení členů Czech Ensemble Baroque pod vedením sbormistryně Terezy Válkové, pana J. Foltýna a Sboru sv. Huberta pod vedením Karolíanky Kutálkové. K poslechu nám hráli šikovní muzikanti pod vedením primáše Vojtěcha Gerly, a tak nám ke spokojenosti nechybělo vůbec nic.

Šikovné maminky a babičky přichystaly i něco dobrého na zub ke kávičce, decinku vínka nebo panáčky dobré slivovičky. Komu přálo štěstíčko, mohl se těšit z výhry v tombole, kde byla spousta cen. Pro nás dospělé, tak i pro děti.

Poděkování patří všem, kdo jakýmkoliv způsobem přiložili ruku k tomuto zdařilému dílu – farnímu odpoledni. Všechny nás zajisté hřeje u srdíčka, že veškerý finanční obnos z pěkného odpoledne, bude použit na výstavbu nové fary v Loučce!

Alena Hrušková
Foto: Zdenka Černochová

VEČER CHVAL

V sobotu 25. února byla v kostele ve Valašském Meziříčí postní duchovní obnova završená mší svatou a následovaly chvály s přímluvnou modlitbou. Ještě nikdy jsem se ničeho podobného nezúčastnila. Manžel byl doma, tak o hlídání bylo postaráno, tak proč se tam nejit podívat. Nejvíc ze všeho jsem chtěla být na sobotní mši, abych nemusela v neděli brzo ráno vstávat. Potom jsem chtěla být i někde sama, bez dětí. Takže vypočítavý sobec, řeknete si.

Mše byla úžasná! Trvala hodinu a půl, ale vůbec to nešlo poznat. Byla jsem od začátku do konce plně soustředěná, což kdybych tam měla děti, nebylo by to vůbec možné. Nejvíc se mi líbila myšlenka, kterou otec Radek Maláč pověděl: „Žena v Medžugorii, které se zjevuje Panna Maria, řekla, že své tři děti nadevše miluje. Když se jí ale zjeví Matka Maria, tak na všechno kašle! Zapomene na všechno a všechny a chce být jen a jen s Marií.“ Což mě velice zasáhlo a dodalo naději.

Večer chval byl plný nádherných písní, které mě svou melodií i textem velice oslovily. Nechala jsem se unést a zpívala taky. Byl tam krásný moment, kdy jsme byli vyzvaní, abychom na papírek napsali, za co bychom chtěli prosit, co chceme pánu Ježíši svěřit. Jak své kříže, trápení, tak i díky, chválu. Následně jsme ten papírek měli přibít na kříž. Což bylo hodně silné. Svěřila jsem mu, co mě nyní tíží, s čím si nevím rady, všechno to, co prostě nechci nést sama. Byla tam i možnost jít si pro přímluvnou modlitbu. Nejdřív jsem jen seděla, zpívala a nic. Pak mi to začalo vrtat hlavou. Že bych tam taky šla? A jak se to dělá? Co tam budu říkat? Jak to probíhá? Hlavu jsem pak měla plnou organizačních myšlenek. Pak jsem stála v řadě, ani nevím, jak jsem se tam dostala. Chvíli to trvalo. Naštěstí byla vystavená Nejsvětější svátost oltářní, tak jsem mohla chvíli vypnout hlavu a nemyslet na nic jiného než na modlitbu. Pak jsem přišla na řadu. Řekla jsem, co jsem měla na mysli a bylo to. Tak jednoduché to nakonec bylo.

A co vnímám jako veliké plus? Že jsem se o své trápení mohla podělit s druhými, tím pádem je i onen problém poloviční. Protože jeho břímě hodíte na druhé a nenesete ho už sami. Byla to skvělá zkušenost a myslím si, že to stojí za to vyzkoušet. A co vy, zúčastníte se příště?

Veronika Stodůlková

SBOR SVATÉHO HUBERTA

V prvním lednovém týdnu se Sbor svatého Huberta svými dvěma koncerty rozloučil s vánoční dobou. Již tradicí se stalo nedělní vystoupení v Horním Újezdě. Členové sboru zpívali v průběhu mše svaté a po ní následoval hodinový koncert s vánočními písněmi, koledami a lidovými písničkami.

Druhý koncert proběhl v Domově pro seniory v Radkové Lhotě. Program koncertu byl podobný jako v Horním Újezdě. Senioři z domova projevovali svou radost a vděčnost potleskem, úsměvem. Rovněž se připojili svým zpěvem ke sboru. Velkou radost seniorům dělaly úsměvy dětí, které se sborem často vystupují.

Vždyť rozdávat radost druhým je to nejmilejší, co člověk může dát. A úsměv, který nás nic nestojí, by se z našich úst neměl ztrácat.

Iva Skýpalová

Foto: Zdenka Černochová

FILM „OTEC STU“

Na filmy se moc ráda dívám, obzvlášť když v nich hrají moji oblíbení herci a herečky. A ještě lepší to je, když jsou založeny na skutečných událostech. Mark Wahlberg je hlavním hrdinou filmu a Mel Gibson zde hraje jeho otce. Oba jsou praktikující katolíci.

Přiznám se, že první půl hodina byla celkem utrpení. Můj oblíbený herec tam měl knírek, který mu vůbec neslušel ☺. Ale taky dělal věci, které mě velice iritovaly. Boxoval! Kdo mohl vymyslet takový sport? V jedné scéně šel k soše Ježíše Krista a přímo do tváře ho uhodil! To se přiznám, že jsem byla odhodlaná film vypnout, ale protože se díval i manžel, tak jsem to překousla a dívala se dál. A moc dobře jsem udělala. Film je o velikém přerodu, o tom, že touha něčeho dosáhnout nezná hranice.

Byly tam hodně silné momenty. Třeba jeho rozhovor s Ježíšem v baru nebo jeho nehoda na motorce a později i to, když byl ve vězení. Proč tam byl a co tam dělal? Neřeknu, podívejte se na to sami.

Více informací na stránkách www.fatym.com – článek „V kómatu zažil Boží dotek“.

Veronika Stodůlková

MODLITEBNÍ TRIDUUM MODLITEB MATEK

Poslední víkend v březnu proběhlo v našem kostele Modlitební triduum. Je to setkání, které každého čtvrt roku (v lednu, březnu, červnu a září) pořádá Společenství Modliteb matek. Ve stejné dny a na stejné úmysly se tak modlí maminky z celého světa. V tyto dny si připomínáme velikonoční třídní. Je to výjimečná příležitost, na kterou je možné pozvat celou farnost a prožít čas společných modliteb. Každý den má svůj úmysl, za který se modlíme:

Pátek: odprošujeme za své hříchy

Sobota: odpouštíme a prosíme za obrácení těch, kdo ublížili nám a našim dětem

Neděle: chválíme Boha a děkujeme za všechno požehnání, které jsme v životě dostali

Během Tridua již od rána rozjímáme nad doporučenými úryvky z Písma a vše, co daný den prožíváme, obětujeme Bohu na úmysl dne. Nejde o žádnou „novou pobožnost“, ale máme v tomto setkání dát prostor Duchu svatému, aby mohl vstoupit do našich modliteb.

V minulém roce jsme s několika maminkami založily skupinku Modliteb matek v Podolí. Několikrát nám přišly pozvánky od diecézních koordinátorek připojit se ke společnému slavení tridua. Tentokrát jsme pocítily pozvání toto setkání uspořádat i v naší farnosti. Věříme, že společně strávený čas s ostatními farníky před Nejsvětější Svátostí může být požehnáním pro celou farnost i pro jednotlivé rodiny.

Myslím, že toto pěkné setkání bylo přínosné pro každého z nás tím správným způsobem. Proto bych se chtěla obrátit i na ostatní skupinky MM z naší farnosti, které by měly zájem podílet se na přípravě dalšího tridua (v červnu), aby se ozvaly. Můžeme se tak všechny společně zapojit do chystání společného modlitebního setkání.

Závěrem bych chtěla oslovit maminky, které zatím nepatří do žádné skupinky MM, ale vnímají potřebu modlit se ve společenství za své děti a rodiny. Diecézní koordinátorky MM doporučují modlit se denně na tento úmysl třetí desátek radostného růžence a čekat, jak si vás Pán povede.

Klára Kundrátová

VARHANICKÝ KURZ

Dne 18. února se konalo v Olomouci Diecézní setkání varhaníků na téma „Kdo zpívá, dvakrát se modlí. A kdo vlastně zpívá?“

Sešlo se tolik lidí, že se na arcibiskupské kurii zaplnil celý sál. Na úvod měl slovo Mons. Josef Hrdlička, který tento kurz dlouhodobě zaštiťuje.

Všem přítomným vyjádřil poděkování za spolupráci při vytváření liturgie, povzbudil k dalšímu nasazení a zároveň inspiroval k tomu, jaká by měla být služba nejen varhaníků, ale i vedoucích sborů a schol. Nejčastěji zmiňovanou myšlenkou bylo, abychom se při mši svaté snažili o zpěv a hudbu na dokonalé úrovni, nezpívat ledabyle. „Zpívejme jako by šlo o život, protože jde o život věčný. Na dokonalou Boží lásku nelze odpovědět polovičatě, pouze z celého srdce. Je potřeba se přiblížit k dokonalosti.“ Také poukazoval na to, že hudba má být oslavou Boha a mělo by se hrát a zpívat v pokoře. Zmínil i úskalí některých varhaníků, a sice že nechodí ke svatému přijímání. Ani hudebníci nesmí ztratit kontakt s Bohem!

Následující program měl přichystán varhaník a regenschori MgA. Karel Martinek, který také poděkoval přítomným za to, že mnohdy nelehkou a náročnou službu hudebníka vykonávají. Jak sám sdělil, jeho cílem bylo předat impuls a obohacení do další práce. Svoji přednášku zaměřil na praktické činnosti, vyplývající z jeho nedávno zveřejněného dotazníku ohlášeného v kostelích celé naší diecéze a mohl jej vyplnit kdokoliv, kdo se účastní liturgie. Jeho výklad byl plný užitečných doporučení a rad. Zaměřil se na tempo hraní písní, na komunikaci s knězem, která je velmi důležitá, zpěv varhaníka nebo pomáhající osoby, která má vést lid, když je varhaník nezpěvák nebo zpívat nemůže. Mimo spoustu dalších užitečných rad zmínil také důležitost přede hry před slokami, potřebu spolupráce mezi varhaníkem a scholou či zaměření se na vhodnost výběru písní dle textů či liturgické doby. Také zdůraznil, že se často klade důraz na to, aby hudba byla od srdce, nicméně měli bychom Bohu nabídnout to nejlepší. Role hudebníků může být dobrá a hezká i v jednoduchosti (většina jsou laici bez konzervatoře, někdo hraje z jednodušších not apod.), ale má být snaha se přiblížit i v jednoduchosti k dokonalosti. Celé setkání bylo zakončeno mší svatou v katedrále sv. Václava, kterou také celebroid Mons. Josef Hrdlička.

Zuzana Zavičáková

ZAMYŠLENÍ – NEJSME PÁNY DARU

Postupně, jak děti rostou, se zamýšlím nad tím, jak u nich pěstovat skutečnou víru a ne pouhý zvyk? Dokud jsou děti malé, přirozeně napodobují rodiče – nedělní mše svatá a modlitba je pro ně samozřejmost. Později mohou víru odmítat a od Boha se vzdalují. Je přirozené, že se v období dospívání pro víru musí svobodně rozhodnout samy. A také je zřejmé, že co do nich vložíme v jejich útlém dětství, to pevně zakoření a později může krásně vykvést.

Dost často to vypadá hezky, když pravidelně vodíme děti do kostela, ale když přijdeme domů a začne opravdová každodenní „katecheze“, tak už to mnohdy tak pěkné být nemusí. Možná že se někteří z Vás zamýšlejí, proč se jejich děti nechtějí modlit a chodit do kostela je nebaví? Jak k tomu došlo, když se je rodiče snaží opravdu k Bohu vést?

Každý měsíc se online setkáváme s kamarády z manželských setkání na Slovensku. Od vedoucích skupinky dostáváme pracovní listy a společně diskutujeme na různá témata týkající se manželství, výchovy atd. Tento měsíc byl pracovní list zaměřený na výchovu dětí a předávání víry.

Toto téma mě dost oslovilo, a tak bych se chtěla podělit o část zamyšlení z pracovního listu, který jsme dostali. Třeba může být inspirativní i pro někoho dalšího.

„Víme, že nejsme Pány daru, ale jen jeho starostlivými správci. Naše kreativní úsilí je však příspěvkem, který nám umožňuje spolupracovat s Boží iniciativou. Je důležité, aby děti konkrétním způsobem viděly, že pro jejich rodiče je modlitba skutečně důležitá. Proto okamžiky modlitby v rodině a projevy lidové zbožnosti mohou mít větší evangelizační sílu, než všechny katecheze a promluvy. Matky a otcové jsou v podstatě aktivní subjekty katecheze a je třeba si uvědomit, že rodinná katecheze je velkou pomocí, protože je účinnou metodou na formaci mladých rodičů a na to, aby si uvědomili své poslání evangelizátorů vlastní rodiny. Odevzdání víry předpokládá, že sami rodiče prožívají reálnou zkušenost toho, že Bohu důvěřují, hledají ho a potřebují, protože jen tímto způsobem „z pokolení na pokolení jde chvála tvých skutků“ (Ž 145,4) a „otec synem zvěstuje tvou věrnost“ (Iz 38, 19). To znamená, že musíme prosit, aby Bůh konal v srdci našich dětí na místě, které je mimo náš dosah.“

Součástí textu byla také otázka k diskuzi pro manžele mezi sebou nebo s některými jinými rodiči:

Jaké konkrétní skutky mohou přesvědčit naše děti, že za základ našeho života jsme si zvolili Boha?

Chtěla bych, a o to prosím Ducha Svatého, aby naše rodiny byly místem, kde naše děti zažijí živou víru a abychom je svým příkladem mohli vést k tomu, že pramenem našich každodenních rozhodnutí je Bůh.

Klára Kundrátová

RÁDIO PROGLAS

V pokladniče rádia Proglas se od Nového roku 2023 do poloviny měsíce března nashromáždila finanční částka 370 Kč.

Za podporu poslechu i finanční částku srdečně děkujeme. Od Nového roku je utvořeno v Proglasu nové vysílací schéma na informační vzdělávací, kulturní i duchovní programy. Bližší informace získáte v bulletinu rádia Proglas, který je umístěn na lavičce u bočního vchodu nebo na stránkách rádia www.proglas.cz, záložka pořady A - Z a programové schéma.

Podpořili jste Proglas do nového. Děkujeme!

Sepsala: Zdenka Černochová, děkují pracovníci rádia

ZAMYŠLENÍ - POVZBUZENÍ

Už dlouho přemýšlím nad tím, zda, a jestli vůbec, napsat tento článek do Oveček. Bohužel poslední dobou nebylo času na zbytek, nejspíš proto jsem se k tomu nedostala. Nyní ale nazrál čas, pokusím se tedy Vás, milí „spolufarníci“, oslovit.

Zpráva o tom, že náš otec Jan chce postavit novou faru, se k Vám jistě donesla, respektive vás prostě nemohla minout. Otec se snaží a mluví o tom, kde může, při kázáních nebo i jen tak na setkáních s přáteli, s věřícími i nevěřícími. Otec Jan svým nadšením nadchnul zejména nás, mladé rodiny, které zde ve farnosti jsme. Představa toho, že bychom měli prostor pro setkávání společenství rodin, pro činnosti s dětmi, modlitby, adorace, spolčo pro děti nebo dokonce skauting, je pro nás úžasná. A to ani nemluví o schole, která by si důstojný prostor pro zkoušky zasloužila. A dalo by se dělat mnohem více – farní kavárny, přednášky nebo dokonce koncerty. Bohužel současnou faru nelze na žádné tyto aktivity využít, to snad uzná každý, kdo se s touto budovou aspoň trochu seznámil. Je to škoda, protože nadšení něco dělat tu je, ale prostory nemáme. Ano, snažíme se, setkáváme se v kostele, po domácnostech, na faře ve Val. Meziříčí, Choryni či v Brankách, v nejhorším případě venku. Ale ideální to není, jsou to spíše dočasná řešení, která nejsou dlouhodobě udržitelná. Zároveň si myslím, že zázemí vlastní fary by více přispělo k utváření naší farní komunity i vztahu k farnosti. Chtěli bychom, aby fara na sebe vydělávala, aby tam byly nájemní byty a velký společenský prostor sloužící činnostem ve farnosti i k pronájmu.

Co s tím? Situace je složitá. Na novou faru nejspíš nebude možné sehnat dotaci, takže si peníze musíme naspořit sami. Je to na nás. Na nás všech, kteří do farnosti patříme. Už nyní máme na účtu 1,8 milionu korun. Přijde mi to dost neuvěřitelné, že se podařilo nastřádat už tak velkou částku (a to z velké části díky otci Jankovi). Bohužel to nestačí a musíme se snažit dál. Velkou pomocí je Klub přátel fary. Proč je to tak důležité? Je to jistota. Jistota, že každý měsíc na účtu přistane určitá částka, se kterou můžeme počítat. Být součástí KPF je i výrazem podpory našeho otce a jeho

snahy. Vyjadřujeme mu tím, že i my si přejeme důstojné zázemí pro naše farníky, naše děti.

Proč se řada farníků zdráhá vstoupit do KPF? Toť pro mě otázka. Bojí se o ty darované peníze, že je „sežere“ inflace? Nastřádané peníze se shromažďují na investičním účtu, tudíž se stále zhodnocují. Ty peníze tu jsou a budou a je potřeba začít spořit co nejdříve.

Někteří farníci chtějí ještě počkat. Nevím, na co bychom měli čekat. Až selepší ekonomická situace nebo až skončí válka? Taky se nemusíme dočkat... Zkrátka je potřeba začít spořit hned teď, peníze se na účtu zhodnocují, nikam neutečou. A tím dřív se může začít něco dělat.

Někteří farníci nevěří otci Janovi, že to dokáže? No, i to je možné, každý máme důvěru nastavenou jinak a každý nemusí svému knězi věřit. Ohlédnu se zpět a přemítám, jak se tu otci Janovi po celou dobu dařilo. Před 10 lety dotáhl do konce velkou opravu našeho kostela (což se nepodařilo žádnému předešlému knězi), před pár lety také velká oprava podlah a celková výměna lavic, opravil faru v Brankách a otevřel ji lidem a nájemníkům (ano, ta fara, o které se říkalo, že je neobyvatelná). A to prosím, aniž by se tyto farnosti dostaly s financemi do mínusu!! Řekla bych, že je to tak trochu zázrak, že se mu toto vše podařilo. Tak proč mu nyní nevěříme? Jistě, vše nebylo vždy (a nebude!) růžové, i náš otec je jen obyčejný člověk se svými nedostatky, chybami. Má ale velké požehnání shůry, bez toho by se mu totiž tolik díla nepodařilo. Tak co mu zkusit aspoň trochu věřit? Anebo ještě lépe – svěřit to všechno tam nahoru, to by snad šlo, nebo ne?

Pořád je pro vás těžké našemu otci věřit? Nabízím Vám ještě jeden úhel pohledu. Zkuste myslet na to, že to děláte pro nás, mladé rodiny, děti, vaše vlastní vnuky. Podpořte nás, kteří tady jsme, chceme být a chceme něco dělat. Chceme, aby to v naší farnosti žilo, abychom se mohli setkávat, něco tvořit a budovat. Chceme, aby tady po nás něco krásného a smysluplného zůstalo, aby to sloužilo nám i těm, co přijdou po nás. Nebo se na to podívejme ještě jinak. Nebylo by přece skvělé, kdyby tady (a teď myslím konkrétně v obci Loučka) byl krásný reprezentativní prostor, kde se můžou konat oslavy, svatby, křtiny, pohřební hostiny, setkání všeho

druhu. V Loučce takový prostor chybí. A je smutné, že farníci z Loučky mají o novou faru nejmenší zájem ze všech obcí patřících do farnosti.

Nyní se chci obrátit na členy KPF. Bylo by moc dobré, kdybyste své členství v klubu nebrali jen jako plnění finanční povinnosti, jakože si řeknete: „Pošlu stovku měsíčně a mám hotovo“. Co takhle zkusit dál oslovovat další lidi, aby do klubu vstoupili, snažit se vysvětlovat a hledat cesty k sobě navzájem. A je jasné, že nemusíte oslovovat jen farníky. Vždyť fara bude sloužit i veřejnosti. Pokud by se každému z členů podařilo sehnat jednoho dalšího (ano, nastavíme si laťku raději nížko), tak bychom měli dalších 60 a pravidelný měsíční příspěvek na účtu by nám krásně stoupl minimálně o 6000 Kč. To zní dobře! Tak nenechme v tom otce Janka samotného.

Děkuji všem, kteří dočetli až sem. Ráda se s kýmkoliv pustím do diskuze o nové faře. Věřím, že jsou u nás ve farnosti dobří lidé, kterým se podaří tu novou faru „vybojovat“.

Vladimíra Kozáková

PERSPEKTIVA NOVÉ FARY

Milí farníci, rád bych se s Vámi podělil o pár myšlenek, které na mne ve spojitosti s plánovanou „renovací“ fary poslední dobou dotírají. Vše níže uvedené je můj osobní názor, nicméně tvoříme jednu farní komunitu, nebo chcete-li společenství, sdílející prostor, čas a doufám i hodnotový rámec, a proto je vzájemné sdílení názorů důležité. Například formou článku v Ovečkách, k čemuž tímto pro příště vybízím i ostatní.

Je stará fara nedostačující a potřebujeme faru novou?

Na tuto otázku hledám odpověď ve dvou rovinách. Ta první je technického rázu a týká se chatrného stavu současné fary. V tomto případě není otázkou, jestli ano nebo ne, ale kdy budeme muset se současnou farou něco dělat. Opravovat současnou faru po malých částech, je díra na peníze a opravit jen to nejnutnější není dobrá volba (viz zkušenosti s „provizorními“ opravami střechy kostela v minulosti). Provést generální

opravu je technicky proveditelné, ale udělat to tak, aby to mělo smysl, by bylo finančně rovněž velmi nákladné. Riziko vidím především v tom, že po vložení nemalých finančních prostředků bychom sice měli faru, která staticky vyhovuje a nemá problém s vlhkostí, nicméně stále má nevyhovující vnitřní dispozice, postrádá vyhovující toalety i jakýkoliv výdělečný potenciál, takže budoucí režie by šla opět z kapes farníků.

Druhá rovina je více abstraktní a má co do činění s aktuální situací v Církvi. Pohled na zvyšující se průměrný věk kněží a obsazenost bohosloveckých seminářů vykresluje smutný obrázek toho, jaká budoucnost české farnosti čeká. Dle sčítání lidu z roku 2021 je přibližně podobný počet osob veřejně se hlásících ke katolické církvi jako hlásících se k homosexualitě. Česko se pomalu stává misijní zemí, nevyužité kostely očekává desakralizace, úbytek kněží vede k vytváření farních skupinek pod vedením jáhnů či akolytů. Ve všem tom však nemáme vidět pesimismus, ale příležitost projevit pevnost víry, na jedné straně se semknout k sobě, na druhé se vydat do světa evangelizovat. Pro vlažnost není místo a v takové době je požehnáním mít ve farnosti prostor, kde se farní společenství může scházet k chvále Boha a k prožívání živé víry.

Pokud tedy nová fara, jak by měla vypadat?

Na rozdíl od o. Jana, který chce mít přesnou představu o tom, jak bude fara vypadat (což není kritika), to nepovažuji v tomto okamžiku za úplně stěžejní otázku. Situace u nás i ve světě je natolik složitá, že se nedá odhadnout, co bude za rok nebo dále. Dokud nebudeme mít našetřeny 4 mil. Kč, které arcibiskupství (i já osobně) považuje za minimální prostředky k tomu, aby se vůbec *něco* mohlo začít dělat, jsou tyto plány dobré v tom smyslu, že můžete přijít za potenciálním dárcem a říct: „Toto je představa naší nové fary, jak by nám vyhovovala,“ a on se může rozhodnout, zda tuto myšlenku podpoří nebo ne. Až se k této hranici přiblížíme, můžeme na základě aktuální situace vše vyhodnotit a říct – s těmito prostředky a možnostmi jsme schopni udělat buď tohle, nebo ještě rok až dva došetříme a uděláme tohle. V tomto okamžiku se tedy osobně neupínám k myšlence, že tam musí být tak a tak veliký sál, nebo jedna či dvě bytové

jednotky, zda bungalov nebo na patro, šikmá nebo valbová střecha... jsme v půlce cesty k prvnímu milníku, za což všem přispěvovatelům jako farník ze srdce děkuji, a proto bych odpovědi na tyto otázky ještě netesal do kamene.

Jak bude výstavba/rekonstrukce financována

Záměr stavby pravděpodobně nebude splňovat podmínky pro získání jakékoliv dotace. Pro úplnost musím uvést i možnost úvěru, ale tato varianta je z více důvodů rovněž nepravděpodobná. Proto bude vše závislé na štědrosti dárců. Aktuálně se blížíme k hranici 2 mil. Kč, z čehož část tvoří bezúročná půjčka. Poslední rok a půl jsou peníze investovány do diverzifikovaného portfolia finančních produktů s časovým horizontem 4-5 let. Aktuálně vybrané prostředky nově vkládáme na terminované vklady s úročením cca 6% p.a. Po roce bude situace vyhodnocena a strategie případně upravena.

Každý snad zaznamenal zprávu o špatném stavu střechy kostela. Věřím, že tato akce bude z větší části financována z dotací, nicméně bude potřeba i nemalého finančního zapojení nás, farníků. Proto apeluji hlavně na ty, kteří z jakéhokoliv důvodu mohou, ale nechtějí podporovat výstavbu fary – prosím, angažujte se o to více v této oblasti! Já i má rodina budeme dle možností maximálně podporovat obojí.

Možná Vám přijde, že jsem otázky nechal bez odpovědí. Nastínil jsem pouze oblasti, nad kterými teď často přemýšlím a svůj názor na ně, ale závěr nechám, ať si každý udělá svůj. V příštích Ovečkách popíšu možnosti financování chodu fary, uvedu informace k bezúročné půjčce a také nastíním vlastní motivaci k důvodům spoluúčasti na farním společenství.

Karel Zavičák

VELIKONOČNÍ ZPOVĚĚ

ÚT 4. 4. Kunovice 17:00 - 18:00

ST 5. 4. Loučka 17:00 - 18:00

VELIKONOČNÍ OBŘADY:

Zelený čtvrtek 6. 4. 16:00

Velký pátek 7. 4. 16:00

Bílá sobota 8. 4. 19:00

Velikonoční neděle 9. 4. 08:00

Velikonoční pondělí 10. 4. 08:00

CELONOČNÍ HLÍDÁNÍ BOŽÍHO HROBU

Bude probíhat od Velkého pátku od 17:00 hod. do Bílé soboty (do obřadů) v 19:00 hod. Hrob budou hlídat i děti, které letos půjdou k 1. sv. přijímání. Přijdou i se svými rodiči a zvu i jiné děti, aby se zapojily, a taky i jiné rodiny. Rozpis bude po půlhodinách a věřím, že ho i s Vaší pomocí poctivě vyplníme. Je to 26 hodin a 52 políček k tomu, aby Pán Ježíš nebyl sám. Moc Vám dopředu děkuji, že i takto můžete Pánu Ježíši projevit lásku a vděčnost za to, co pro nás udělal a pořád dělá.

NOVÁ FARA A OPRAVA KOSTELNÍ STŘECHY

Milí farníci, jistě už víte, že je třeba řešit situaci střechy na našem kostele. Veškerou starost, postupy, vyřizování dotací a průběh oprav jsem delegoval p. Josefovi Kundrátovi, technickému administrátorovi našeho děkanátu. Já budu pokračovat ve shánění prostředků na opravu fary a budu se angažovat hlavně v této oblasti. Připomínám, že veškeré již naspořené prostředky budou použity výhradně na novou faru a ne na kostel. Děkuji za pochopení.

o. Jan

Zveme všechny děti, maminky a tatínky na

DĚTSKÉ MŠE SVATÉ

v našem farním kostele.

Dětská mše je jednou za měsíc, vždy ve středu po prvním pátku. Čas bude odpovídat středečním mším, tj. v zimním období v **16:00**, v letním období v **18:00**.

Při dětské mši se snažíme děti zapojit do celého průběhu mše – děti přináší dary, říkají přímlyvy, starší děti mohou číst čtení, zpívají se dětské písně s kytarou, modlí se dětská eucharistická modlitba.

V roce 2023 budou dětské mše v tyto dny:

12. 4.

10. 5.

7. 6.

6. 9.

11. 10.

8. 11.

24. 12. (dětská půlnoční)

Těšíme se na vás ♥

LETNÍ TÁBORY PRO DĚTI a další akce pro mládež NA ARŠE V RAJNOCHOVICÍCH

Milí farníci,

táborové středisko Archa v Rajnohovicích pořádá každý rok o letních prázdninách tábory pro děti. Přihlašování na jednotlivé turnusy je spuštěno už od začátku března, takže většina turnusů už má zcela obsazeno. Protože se mě ale na Archu už pár z vás ptalo, rozhodla jsem se využít Ovečky k alespoň menšímu shrnutí, jaké Archa nabízí možnosti, ať už pro mládež nebo pro (vaše) děti.

Co se týče letošních letních táborů, volná místa má ještě Ministrantský turnus pro kluky. Na ostatních turnusech místa už spíš nejsou nebo jen pár, ale myslím, že je možnost přihlásit děti i jako náhradníky, takže zkusit se dá i to, jen je to částečně nejistá záležitost.

Níže přikládám seznam všech turnusů, které na Arše pro děti přes léto probíhají. Turnusy 1 – 4 se každý rok o jedno posouvají (letošní 1. turnus bude příští rok 2., letošní 4. turnus bude příští rok 1., atd.), takže pokud se vašim dětem nějaký turnus zalíbí, je potřeba hlídat si další rok v přihlášce, zda jde opravdu o ten stejný turnus.

Tento seznam turnusů včetně přihlášek najdete na:
<https://archa.ado.cz/tabory-prihlasovani/>

LETNÍ AKTIVITY PRO MLÁDEŽ

Mimo letní tábory pro děti Archa nabízí i několik letních akcí pro starší od 15 do 18 let.

Opět je přihlašování spuštěno už od března, ale můžete to ještě zkusit nebo si aspoň dát upomínku na příští rok.

Letos bylo spuštěno přihlašování na tyto letní aktivity:

START up

„Vezmi krosnu a vystartuj prochodit hřebeny Novohradských hor! Čekají tě noví kamarádi, spousta zábavy, zajímavých rozhovorů i nocí pod hvězdami.“

EXODUS

„Vyjít, věřit, vytrvat již po třetí!“

Quo Vadis

„Intenzivní, zážitky nabitý týden plný duchovních i jiných impulsů, které ti mohou usnadnit přemýšlení o sobě samém, druhých i Tvé budoucnosti. Sedm dní strávený s Bohem, vedoucími, kteří tu budou pro Tebe, novými přáteli, ale i sám se sebou. Pokud se nebudeš bát jít do něj naplno, můžeš mnohé získat. Tak se neboj a pojed’!!!“

Kvo Vodis

„Společně vyrazíme smočít pádla ve vlnkách a peřejích. Rádi bychom spluli zajímavý a málo známý úsek Hronu. Parta kamarádů, duchovní chvíle, vaření na ohni, hry, poznání nových koutů, zážitky intenzivní a pozitivní – nic z toho nebude chybět.“

Sejdeme se?

„Nový tým – nové zážitky, pojd’ s námi vytvořit partu na výšlap po Železných horách. Zjistíš, jak nakrmit zástupy ze dvou misek a že jsi silnější, než myslíš.“

Tak co, Sejdeme se?“

Více informací o akcích pro starší najdete na: <https://archa.ado.cz/starsaci/>

V případě jakýchkoli nejasností, dotazů, čehokoli ohledně Archy se neváhejte obrátit buď na výše uvedené vedoucí nebo kohokoli z týmu Aršáků, takže klidně i na mě. Mám za sebou Quo Vadis a také pár letních táborů, takže můžu opravdu doporučit a budu jedině ráda, pokud k dětem z naší farnosti, které už na Archu jezdí, a potkávám je tam, přibydou i další.

Alena Kundrátová

Aršata

5 – 8 let

1. 7. 2023 – 6. 7. 2023

hl. vedoucí

Ondřej Loučka

Přihláška

1. turnus

9 – 14 let

9. 7. 2023 – 22. 7. 2023

hl. vedoucí

Vendula Fremlová

Přihláška

2. turnus

9 – 14 let

23. 7. 2023 – 5. 8. 2023

hl. vedoucí

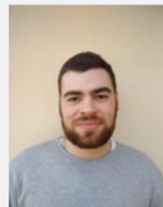
Štěpán Dulava

Přihláška

3. turnus

ministrantský 8 – 14 let

6. 8. 2023 – 19. 8. 2023

hl. vedoucí

Josef Hurt

Přihláška

AKTIVITA PRO DĚTI

Milé děti, blíží se nám Velikonoce,
vybarvíte si vítězného beránka?

SRDEČNĚ VÁS ZVEME NA

Večer s mladými

DUCHOVNĚ - RELAXAČNÍ

SOBOTA 29.4.2023
ROŽNOV POD RADHOŠTĚM (FARA)

18:00 MŠE PRO MLÁDEŽ
19:30 FILM / HRV

NA TEBE I TVÉ KAMARÁDY SE MOC TĚŠÍ
- ANIMÁTOŘI VM -

SLEDUJ NÁS NA IG: @MLADIVALMEZ
NEBO NA FB: MLADIVALMEZ - MLÁDEŽ DĚKANÁTU VALAŠSKÉ MEZIŘÍČI

Jak vstoupit do Klubu přátel fary:

- *Vybrat si částku (100 – 2000 Kč/měsíc)*
- *Oslovit o. Jana*
- *Zadat trvalou platbu v bance (do údaje o platbě napsat KPF a jméno)*
- *V případě hotovostní platby předat částku otci Janovi nebo paní Ševelové z Loučky*

Číslo účtu určené pro dary na novou faru:

2039654/5800

Děkujeme!

Zpravodaj oveček Dobrého Pastýře – duben 2023/1. číslo (Ovečky_2023_1)

Vydává: Římskokatolická farnost Loučka u Valašského Meziříčí

Redakce Oveček ponechává texty v původní podobě, avšak vyhrazuje si právo na jejich gramatickou a stylistickou úpravu. Máte-li zájem o pravidelné zasilání Zpravodaje oveček Dobrého Pastýře emailem, pište na naši emailovou adresu.

Redakce: Vladimíra Kozáková, Zdenka Černochová, Karolína Kutálková

Korektura: Mgr. Edita Šenkyříková, Zdenka Černochová

Tisk: Obecní úřad Loučka

Příspěvky vytvořili a poskytli: o. Jan Rimbala, Klára Kundrátová, Ivana Skýpalová, Veronika Stodůlková, Alena Hrušková, Zdenka Černochová, Josef Kundrát, Alena Kundrátová, Zuzana Zavičáková, Karel Zavičák, Vladimíra Kozáková

♥ ♥ ♥ www.loucka.farnost.cz ♥ ♥ ♥ farnostloucka@seznam.cz ♥ ♥ ♥